

EDUARDS BEĶERIS

(1894–1941)

Eduards Pētera dēls Beķeris dzimis 1894. gada 8. maijā Sar-
kaņu draudzes Suņevas sādžā. Savu pirmo izglītību ieguvis,
mācoties Rēzeknes skolās. Tad studē Viļņas Garīgajā seminārā,
bet 1916. gadā iestājas Pēterpils Garīgajā seminārā, kur mācās
kopā ar Izidoru Ancānu, Jāzepu Gaileviču, Antonu Oļševski, Do-
miniku Pujatu un citiem.

Par priesteri E. Beķeri ordinēja bīskaps Juris Matulēvičs 1919.
gada 4. maijā Viļņā (Garīgais seminārs Pēterpilī 1917. gadā tika
slēgts).

Pēc ordinācijas kalpojais no 1919. gada 1. jūlija līdz 1920. ga-
da 9. martam par vikāru svētā Franciska baznīcā Rīgā, bet no
1920. gada 9. marta līdz 1921. gada 19. septembrim ir vikārs Ag-
lonā. 1921. gada 19. septembrī (līdz 1928. gada 19. augustam)
kļūst Aulejas draudzes prāvests, pēc tam (līdz 1929. g. 6. oktob-
rim) ir prāvests Atašienē un līdz 1930. gada 1. februārim vikārs
Nautrānos. Tad vienu gadu kalpo par prāvestu Ludvikovā.
Garāku periodu – līdz 1939. gada 10. jūlijam – ir *vicarius expositus*
Beresnē. No 1939. gada 10. jūlija līdz 28. oktobrim ir Viļānu
klosterī, tad vikārs Baltinavā (līdz 1939. gada 23. decembrim),
Ruskulovā un Nautrānos.

38

1940. gada 31. oktobrī Eduards Beķeris uzsāka kalpošanu
Okrā. 1941. gada 1. jūlijā, kad Okrai tuvojās vācieši, priesteris,
ģērbies mētelī, makšķerēja ezerā zivis. Karavīri, domājot, ka tas
ir spiegs, viņu nošāva. Priesteris Eduards Beķeris apbedīts Okras
baznīcas dārzā.

Avots:

Budže, Alberts. Latvijas Romas katoļu priesteri / Alberts Budže.- Rēzekne : Latgales
kultūras centra izdevniecība, 2010. – 2. sēj.- 38.- 39. lpp.